

Hovedoplæg: Rådgivningsmodellen: Værdier i hverdagen – udsagn fra tidligt diagnosticerede borgere med demens og deres pårørende.

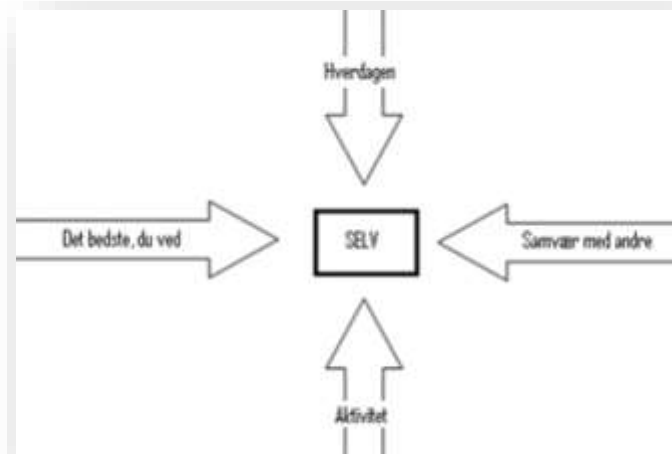
"Hvor er det fantastisk at kunne sidde og snakke, uden at min mand er her. Ikke fordi han ikke må vide det, men fordi jeg simpelthen er så bange for at såre ham."

Citat: Kvinde med demens til rådgivningsmøde

Ane Eckermann, MED, kursusleder, Nationalt Videnscenter for Demens, og **Knud D. Andersen**, cand.scient.pol, projektleder, Voksenenheden i Socialstyrelsen.

På baggrund af projektet DAISY er der blevet udviklet en rådgivningsmodel, der tager afsæt i de værdier, som er vigtige for borgerne og de pårørende allerede fra den tidlige fase i et demensforløb. Alle data fra undersøgelsen er endnu ikke færdigbehandlet, men deltagernes vurdering af metoden er overvejende positiv.

Hvad er det bedste, du ved?

Rådgivningsmodellen er baseret på rådgivende samtaler, der tager udgangspunkt i nedenstående værdiskema. På Socialstyrelsens hjemmeside kan man læse mere præcist om, hvordan man bruger dette skema. Kort fortalt handler det om, at få den demensramte og pårørende til at tale om, hvad der er vigtigt for dem. Modellen er generelt meget fleksibel og de rådgivende samtaler er individuelt tilpasset. Det handler for rådgiveren om at skabe en god dialog, så der opstår en

tillidsfuld relation mellem rådgiveren og den demente.

I undersøgelsen deltog i alt 330 patienter og 330 pårørende og ud af disse deltog 165 fra hver gruppe i interventionen.

Den demente og den pårørende snakker med rådgiveren hver for sig, hvilket for begge parter giver rum til at få sagt nogle ting, som de ellers ikke ville få sagt. En demenssyg udtalte efter den rådgivende samtale: "Hvor er det fantastisk at kunne sidde og snakke uden at min pårørende er her. Ikke fordi den pårørende ikke må vide det, men fordi jeg simpelthen er så bange for at såre min pårørende."

Lad den demente få ordet

På baggrund af det udfyldte værdiskema blev der gennem et interview lavet en handlingsplan for den demente. Det er en vigtig pointe, at den demente fik ordet, og at det er den dementes historie, der er udgangspunktet for handlingsplanen.

Hvornår føler den demente, at personen er til nytte? Hvornår er det meningsfyldt? Som rådgiver er det vigtigt, at man blot skriver ned og lytter, og ikke samtidig tolker på, hvad den demente siger.

En succes

Efter samtalerne blev deltagerne og de pårørende bedt om at vurdere, hvor udbytterigt de synes samtalerne havde været: 86 pct. af de demente og 92 pct. af de pårørende vurderede udbyttet af samtalerne til god eller særdeles god. Én pårørende mente endda, at sådan et skema burde man udfylde en gang om året. Ligesom bilen skal til service, så burde man lave service på sig selv. Rådgivningsmodellen er altså ud fra deltagernes vurdering at godt redskab til at få åbnet op for nogle svære samtaler og til at få reflekteret over nogle ting, man ellers ikke ville tage fat i.

Valuta for pengene

Efter Ane Eckermans gennemgang af projektet, kom Knud D. Andersen på banen. Han drejede fokus over på, hvor mange ressourcer det kræver at benytte Rådgivningsmodellen, da det jo selvfølgelig er vigtigt at vide, hvad ting koster, før man begynder at tage en masse nye initiativer.

Lyngby-Taarbæk kommune har taget modellen til sig, fordi der var en pengepulje, men også fordi der var et behov. Det er dog ikke altid, at der skal ekstra penge til. Rådgivningsmodellen er ikke langt fra de rådgivningssamtaler, man mange steder allerede arbejder med. Det er ikke altid en merudgift der lægges ovenpå. Ved at benytte sig af Rådgivningsmodellen gør man i mange tilfælde blot målet for samtalen mere tydelig.

Vil du vide mere om Rådgivningsmodellen?
[Se Socialstyrelsens sektion om demens.](#)

Kontakt oplægsholderne:
Ane.Eckermann@regionh.dk
kda@socialstyrelsen.dk

